

РЕШЕНИЕ

№ 3721

гр. София, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 09.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9848** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез процесуалния си представител адв. Т., срещу Решение № ППН-01-292/22.07.2021 г. на Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта, с която: 1. на основание чл. 10, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД, жалба с рег. № ППН-01-292/20.03.2019 г., подадена от З. М. С. е обявена за основателна по отношение на [фирма], за нарушение на чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД /отм./ и 2. на основание чл. 42, ал. 1 ЗЗЛД /редакция ДВ, бр. 81 от 2011 г./ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева, на [фирма], в качеството му на администратор на лични данни, за нарушение на чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД /отм./.

С жалбата и представените писмени бележки се иска отмяна на решението в оспорените му части, при следните съображения:

Посочва се, че наказание следва да се наложи само на лице, извършило нарушение. В конкретния случай КЗЛД е наложила наказание на [фирма], което обаче не е извършило нарушение. Сочат се аргументи за това, че служители на посоченото дружество не са контактували с господин С., не са съставяли договора с него и анексите към него. За доказан се посочва фактът, че за периода от 01.01.2016 г. до 01.07.2017 г. на г-н С. са изплащани суми по събрани наложени платежи от служители в офис Студентски град, който е техен търговски представител. Жалбоподателят твърди, че липсват данни къде работят лицата В. А. и З. С. в периода от 04.11.2014 г.

до днес, като и двамата не са служители [фирма], нито са лица, ангажирани по граждански договор. Допълва се, че в производството пред КЗЛД подробно е описан механизма на работа на дружеството досежно сключване на куриерските договори. Видно от Работна инструкция РИ 03-11/01, за да функционира това предприятие с офиси и представителства из цялата страна, е създадена следната организация: от отдел „Продажби“ се изготвят договори и анекси. Те се изпращат на съответния офис по електронна поща. Служителят от съответния офис ги разпечатва и попълва на място липсващите данни. Попълненият и подписан договор се изпраща на отдел „Продажби“ в централата на фирмата за подпис от изпълнителния директор. Допълва се, че този механизъм кореспондира с вида на дейността от една страна, а от друга – с мащабите ѝ. Не е възможно, според жалбоподателя, дружеството от централния си офис да набира клиенти в цялата страна, да комуникира с тях, да сключва договори и да изпълнява възложеното. Твърди се, че по делото са събрани данни, че обслужването на офис Студентски град не е извършвано от [фирма], а от негови търговски представители. Посочва се още, че на господин С. са изплащани наложени платежи само от офис Студентски град от три лица – В. А., М. С. и Р. Б., като и тримата не са били служители на [фирма]. Оспорващият посочва, че офис Студентски град винаги е бил стопанисван от търговски представител, а никога от [фирма]. Господин С. не е кандидатствал за работа и не е работил в [фирма]. КЗЛД не твърди и не излага мотиви за наличието на „повторно“ нарушение, поради което се иска, в условията на евентуалност, намаляване на наложената санкция. Претендират се направените в хода на производството разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представят се подробни писмени бележки, в които се посочва, че за осъществяване на търговската си дейност [фирма] е изградило мрежа от офиси и представителства в цялата страна, което включва всички областни градове и в много по-малки селища в страната. Към днешна дата, мрежата се състои от 34 собствени офиси и 25 на фирми, които са негови търговски представители. Обслужването на офис Студентски град не е извършвано от [фирма], като посочва за кой период кой търговски представител е извършвал обслужването. На 04.11.2014 г. е сключен договор за куриерски услуги и анекси с господин С., като данните му, датата, мястото на сключване и клиентския номер са попълнени на ръка от служител на търговския представител [фирма], г-жа В. А., която е преговаряла със С. и е взела личните му данни и подписа му. Изяснява се още, че клиентът по всеки договор за куриерски услуги получава уникален номер, който се формира по начин, който показва откъде е клиента и чрез кой офис е сключен договора. Господин С. е бил клиент на офис Студентски град, т.е личните му данни са събрани и обработени от [фирма], [фирма], [фирма] и техните служители.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител юрк. А., счита, че решението на Комисията е правилно и законосъобразно. Смята, че жалбата е просрочена, липсва клеймо на пощенския плик. Сочи, че по административната преписка управителят на наказаното дружество е поставил подписа си под договора, който е сключен със З. С.. В конкретния случай именно [фирма] се явява администратор на лични данни. В този смисъл администраторът носи отговорност за действията на обработващите лични данни, съответно за правилата, които следва да бъдат спазени. Не е спорно, че не са налице правила, според които да бъдат индивидуализирани физическите лица, с които се

сключват договори, чиято отговорност е за администратора. В настоящият случай администраторът е [фирма] и именно той е обработил личните данни без правно основание. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, въз основа на становищата на страните, събраните в хода на делото доказателства и въз основа на закона, намира следното:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-292/20.03.2020 г. на З. М. С. за това, че [фирма] или техен представител са използвали неправомерно личните му данни, без негово знание и съгласие. В жалбата се сочи, че след уведомление от служители на НАП и изразени от тях съмнения, че С. укрива данъци, последният достигнал до извод, че [фирма] или техен представител са използвали личните му данни за сключване на договор от негово име за предоставяне на куриерски услуги и за изплащане на суми по наложен платеж. Жалбоподателят информирал КЗЛД, че през 2018 г. е имал същото уведомление от НАП за същия проблем, но тогава с него се свързали от СДВР – С., като взели сравнителен материал от подпис и почерк за извършване на експертиза. Господин С. споделя, че има образувана прокурорска преписка № 817/2018 г. в СГП, като обаче нямал информация за движението по нея. Жалбоподателят сочи, че от документите, които му показали от НАП – П. установил, че има сключен договор с [фирма], както и няколко разписки за получени от „него“ суми, като във всички документи фигурирали неговите „саморъчно“ вписани имена и подпис, а в договора – и данни от личната му карта. От разписките бил виден адресът на фирмата – [населено място], [улица]. С. е информирал комисията, че през месец март 2013 г. е кандидатствал за работа в същия офис, за позиция – търговски представител. За да му изготвят документите за започване на работа, му било изискано копие от личната карта. След два дни работа в [фирма], получил по-добро предложение от друга фирма, където започнал работа, а договор с [фирма] така и не подписал, но и не изискал копието на личната карта.

Във връзка с така подадената жалба, с писмо, изх. № ППН-01-292#3/10.06.2019 г. [фирма], на основание чл. 26 и чл. 36 от АПК, е уведомено за образуваното административно производство, като на дружеството му е предоставена възможност да изрази писмено становище по жалбата, както и да представи относими към случая доказателства. В определения от административния орган срок със становище вх. № ППН-01-292#4/18.06.2019 г. [фирма] е посочило, че на 04.11.2014 г. е сключен договор за куриерски услуги между З. М. С. и [фирма]. Договорът с необходимите реквизити бил подготвен от търговския отдел в офис С., Студентски град – [фирма], след което бил изпратен към Управлението на [фирма], отдел „Продажби“. Информират, че управлението на дружеството е позиционирано в [населено място], като всеки офис на фирмата договоря сключването на договори с клиенти, след което ги изпраща на Управлението на [фирма], а клиентът подписва договора на място в офиса, който го е договарял.

От страна на СДВР, в КЗЛД е изпратен Протокол № 95-Е/2019 за извършена съдебно-почеркова експертиза. Видно от становище на [фирма] с изх. № 765/11.09.2018 г., изпратено до СДВР, отдел Разследване, сектор „Разследване на икономически престъпления“, същото е посочило, че за периода 01.01.2016 г. – 01.07.2017 г. на лицето З. М. С. са изплащани суми по събрани наложени платежи единствено в офис С. – Студентски град, франчайз партньор [фирма]. Посочено е, че за посочения период офис Студентски град се ръководи от [фирма], представлявано

от управителя М. Р., като договорът за търговско представителство е сключен на 01.11.2015 г. и прекратен на 01.03.2017 г. в писмото се сочи още, че за периода 01.01.2016 г. – 01.07.2017 г. на лицето С. са изплащани суми по събрани наложени платежи от служители /В. А. А., М. С. С. и Р. С. Б./, които не са служители на [фирма]. Същите били в трудови правоотношения с търговски представител, ръководещ офис в Студентски град.

КЗЛД е изисквала становище от НАП относно образуваните ревизионни производства, като в отговор е депозирано становище с рег. № ППН-01-292#30/19/29.10.2020 г., с което уведомяват Комисията, че на господин С., в качеството на задължено лице, са извършени три проверки.

От [фирма] е депозирано становище за неоснователност на жалбата. В допълнение е посочено, че лицето С. никога не е било интервюирано за заемане на каквато и да е било длъжност в дружеството и в тази връзка при тях не се съхраняват лични данни на жалбоподателя.

На свое заседание, проведено на 27.01.2021 г., КЗЛД е взела решение за допустимост на подадената жалба от З. С. /препис-извлечение от протокол № 3/, както и е конституирала като страни в производството: жалбоподател З. С. и ответни страни, дружествата [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], и е взето решение за разглеждане по същество на жалбата в открито заседание на 07.04.2021 г. С писма, изх. № ППН-01-292/19/#34-38/08.02.2021 г., страните са уведомени, че жалбата ще бъде разгледана по същество на открито заседание на 07.04.2021 г. от 13.00 часа.

Жалбата е разгледана на проведеното на 07.04.2021 г. заседание на КЗЛД, като разглеждането на жалбата е отложено за 02.06.2021 г. На проведено на 02.06.2021 г. заседание на КЗЛД /препис-извлечение от протокол № 23/ жалбата е разгледана по същество, като е прието решение за обявяване на жалбата за основателна по отношение на [фирма] и за налагането му, в качеството на администратор на лични данни, на административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 10 00 лева, на основание чл. 42, ал. 1 ЗЗЛД, за нарушение на чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД. С решение № ППН-01-292/22.07.2021 г. КЗЛД, в оспорваните му части, е обявила жалба с рег. № № ППН-01-292/20.03.2019 г., подадена от З. М. С. за основателна по отношение на [фирма], за нарушение на чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД /отм./, а на основание чл. 42, ал. 1 ЗЗЛД /редакция ДВ, бр. 81 от 2011 г./ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева, на [фирма], в качеството му на администратор на лични данни, за нарушение на чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД /отм./.

При постановяване на решението е отчетена настъпилата в периода от извършване на твърдените нарушения, респективно подаване на жалбата в КЗЛД до разглеждането ѝ по същество, промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни и фактът, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. и обстоятелството, че от 02.03.2019 г. е в сила Закон за изменение и допълнение на ЗЗЛД.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е изслушана и приета съдебно-почеркова експертиза, която съдът кредитира като обоснована, кореспондираща с доказателствения материал и изготвена от лице с необходимата професионална квалификация и специални знания. Използваният сравнителен материал са били оригиналните документи, съдържащи се в образуваното ДП 5060/18 г. по описа на СДВР и № 817/18 г. по описа на СГП. Подробно са описани методите на

изследване – техническо и почерково, както и достигнатите резултати. В съдебно заседание вещото лице е уточнило във връзка с почерка и подписа на В. А. е че, освен документите, които са обект на директно изследване, в прокурорската преписка експертът е сравнил и множеството други документи, където написаното име В. А. го е и поставила саморъчно. В заключение вещото лице е посочило, че ръкописните текстове /съдържащи се в Договор за куриерски услуги, сключен на 04.11.2014 г., с клиентски № E986 СФС между З. С. за клиент и [фирма] и в Приложение № 1 – двата анекса към договора/, съдържащи се в попълнените редове, свързани с имената и адресите на клиента, прием на фактури и плащания, адреси за кореспонденция, дати и email са изпълнени от В. А. А.. Установено е още, че ръкописните текстове, съдържащи се в изписаното в документите, обект на изследване, име „З. С.“, както и подписите, положение от името на З. С., за „Клиент“ в договора за куриерски услуги, приложенията и РКО са несъпоставими с почерка на В. А. А.. От експертизата се установява още, че подписите, положени от името на С. К., за „Куриер“ в договора за куриерски услуги и приложенията, са несъпоставими с почерка на В. А. А..

Разпитани по делото като свидетели са: 1. С. С., служител на [фирма] в продължение на 7 години като специалист продажби. Той разяснява, че всеки един офис търси клиенти за себе си, като обслужващите офиси контактуват с тях. Пояснява, че всеки договор се подписва в съответния офис, където е намерен клиента, като последният първи подписва договора. Всеки има клиентски номер, който се състои от комбинация от букви и цифри. Свидетелят разяснява на съда, че разчитането на клиентски номер E986, СФС е Е., клиентски номер 968, СФС – С., офис Студентски град. Господин С. заявява, че клиент, който има сключен договор има два варианта – да се обади по телефона или да ползва приложението, където има собствен акаунт. Когато се изпраща от един и същи офис, там където е подписан самият договор. Допълва, че всеки си има акаунт за влизане в системата и посочва кой офис иска да ползва. По отношение на лицето З. С., заявява, че не му е известно да е кандидатствал за работа или да е бил служител на [фирма]. Свидетелят изяснява, че при наличен наложен платеж, изплащането се извършва в офиса, където се води пратката се изплаща сумата в момента, в който е разнесена пратката. С. С. сочи, че програмата е може би от 2013 г., като се изпраща искане от клиента, предоставя се предварителна информация за имената на клиента, адрес и телефон, прави се от [населено място] и се изпраща на имейла на клиента. Соци още, че комуникацията преминава през обслужващия го офис, те си предоставят информацията към П.. 2. Т. Н. – служител на [фирма] в продължение на 3 години, като икономически директор. Свидетелят изяснява, че отговорност на всеки офис е да намери клиенти. Повечето офиси са на търговски представители, които са ангажирани да търсят клиенти, които пускат регулярно пратки. Когато се намери такъв клиент се разпитва за вида на

пратките, които ще праща и предполагаемият обем, който ще прави на месец, след това като информация се изпраща в [населено място] и се изготвя оферта. Когато офертата е приета, ангажимент на търговците е да изготвят договора. Има стандартен договор, по който плащането става по тарифа, има и приложение, на самите отстъпки се изготвя анекс, според Н.. Свидетелят сочи, че се изготвя от търговския отдел в [населено място] и в електронен вид се изпраща на съответния офис документите на клиента. В приложението се записвали всички данни на клиента. Двата комплекта документи се подписват в съответния офис и след това се изпращали с [населено място] да се подпишат от директор. Единият комплект се архивирал, а другият се прасал на клиента. Свидетелят Н. заявява още, че прекият контакт с клиента се осъществява от служител в съответния офис, който взема данните му от личната карта, когато се попълват и подписват документите. Изяснява начина, по който се формира клиентският номер на лице, което има сключен договор – започва с Е, пореден номер, след това суфикс, който съдържа идентификация на града и след това добавка, която конкретизира съответния офис. По отношение разчитането на клиентски номер Е 986, СФС, свидетелят заявява, че това е софийски клиент, СФС – С., офис Студентски град. Механизмът за извършване на пратка с наложен платеж се изпълнява от клиента, който може да заяви да отиде до куриер или до дома и да вземе пратките, може и онлайн да се даде, като за всеки клиент се съставя товарителница. Пояснява се, че в онлайн товарителницата си клиента си влиза сам с парола. Когато един клиент е клиент на даден офис, в малките населени места се обслужва само от там, а в по-голям град – се очертава зона, в която действа. Свидетелят Н. заявява, че не й е известно лицето З. С. да е кандидатствал за работа или да е бил служител в [фирма]. За 2014, 2015 и 2016 г. търговски представител на офиса в Студентски град бил Гупата, след това имало смяна, но Н. не си спомня. Последната изяснява, че когато пратката е с наложен платеж, ангажимент на офиса е да я изплати. Ако няма достатъчно наличност, се координира с П.. Заявява, че лично тя е нямало как да проверява дали физическото лице е същото, като единствената проверка, която е могло да се осъществи е от един сайт, в който проверява дали личната карта е валидна. Когато лицето било търговец, сравнявала в Търговския регистър. Нямало как да установи кой е положил подписа. Друг неин ангажимент бил относно отстъпките на клиентите, дали правилно са въведени в софтуера на [фирма]. Соци, че тя в П. нямала задължение и възможност да проверява кой е подписал даден договор, това било задължение на съответния офис. Като част от административната преписка по делото са приложени: копие

от Договор за куриерски услуги от 04.11.2014 г., сключен между [фирма] и З. М. С., анекси към него от 04.11.2014 г. и от 01.05.2015 г. и Протокол № 1 към договора; копия на РКО за периода 01.01.2016 г. – 01.07.2017 г. за изплащане на суми по събрани наложени платежи на лицето С. /л. 118 – 288 по делото/; събрани в хода на образуваното досъдебно производство № 3М 5060/18 г. по описа на СДВР, пр. пр. 817/2018 г. доказателства във връзка с процесния случай; Постановление от 08.04.2019 г. на прокурор от СГП, с което досъдебното производство № 3М 5060/18 г. по описа на СДВР, пр. пр. 817/2018 г. е спряно, поради неустановяване на извършителя на престъплението; копие на Протокол № 95-Е/2019 г. от 13.03.2019 г. от графическата експертиза, изготвена по ДП; Работна инструкция процедура по сверяване верността на данните при сключване на договор за куриерски услуги; Споразумение за обработване на лични данни; Работна инструкция за сключване на договор за куриерски услуги и анекси към него; Договор за търговско представителство с [фирма] от 01.08.2013 г., заедно с приложенията му; Договор за търговско представителство с [фирма] от 01.11.2015 г.; Договор за търговско представителство с [фирма] от 01.03.2017 г.; Работна инструкция за доставка на наложени платежи; Работна инструкция план за работа на търговския представител; Работна инструкция № 03-11/01 за подготвяне на оферта и анекс, Удостоверение, издадено от СГП, в уверение на това, че ДП № 5060/2018 г. по описа на СДВР, пр. пр. по описа на СГП, е образувано по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК за престъпление по чл. 255, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 1 и чл. 26, ал. 1 от НК и с пояснение, че по делото е установено, че от куриерска фирма [фирма] са индексирани суми по наложени платежи и са изплатени на лице, което се е представило за З. М. С. и че към момента не е установена съпричастност на посоченото лице към извършване на престъплението; Удостоверения от НОИ с изх. № 1030-40-490#1 от 11.03.2022 г. и № 1030-40-490#3 от 28.03.2022 г.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 38, ал. 7 ЗЗЛД. Видно от приложеното по делото известие за доставяне жалбоподателят е бил уведомен на 26.07.2021 г. за оспореното решение № ППН-01-292/22.07.2021 г., като жалбата му срещу него е подадена на 06.08.2021 г., чрез административния орган, т. е. жалбата е депозирана в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното в настоящото производство решение №

ППН-01-292/22.07.2021 г. е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените й правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 3 ЗЗЛД /в приложимата редакция – изм. ДВ, бр. 17/26.02.2019 г./ и чл. 40, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /Правилника/. При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 АПК във връзка с чл. 38, ал. 2 от Правилника, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание съгласно чл. 40, ал. 1 от Правилника и е прието единодушно от членовете на административния орган /чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД/. Правилно също така административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство. Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на З. С. се приема за основателна и се уважава по отношение на [фирма].

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че процесното решение е постановено и в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби. Приложимият в конкретния случай материален закон е този, действал към периода, към който се твърди да е осъществено нарушението – 01.01.2016 г. – 01.07.2017 г. , а не измененията, приети в следствие на влизане в сила на Регламент ЕС 2016/679, като текстовете на отменените разпоредби съответстват на текстовете от регламента. Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗЗЛД /отм./ сочи, че лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Понятието лични данни е доразвито и в цитирания Регламент на ЕС, където те са определени като всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /„субект на данни“/; физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД /отменен, но приложим към периода на осъществяване

на нарушението/, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия: 1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; 2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; 3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; 4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; 5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; 6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; 7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Цитираните разпоредби са идентични с тези предвидени и в чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679.

В процесния случай, от представените по преписката доказателства безспорно се установя, че на дата 04.11.2014 г. бил сключен Договор за куриерски услуги № Е986 СФС. В договора са посочени три имена на З. М. С., адрес за кореспонденция, ЕГН, електронна поща и телефонен номер, данни, които безспорно са лични по смисъла на ЗЗЛД и Регламент ЕС 2016/679. Тези данни се съдържат и в анексите към договора за куриерски услуги от 04.11.2014 г. и от 01.05.2015 г. Договорът е сключен на бланка на [фирма], без да е направено каквото и да е отбелязване от търговски представител или юридическо лице, различно от [фирма]. Договорът и анексите към него са подписани от изп. директор на [фирма]. Видно от копие на Протокол № 95-Е/2019 г. от 13.03.2019 г. от графическата експертиза, изготвена по ДП, безспорно е установено, че подписите в графа за „клиент“ в Договор за куриерски услуги клиентски № Е 986 СФС между З. М. С. и [фирма] от 04.11.2014 г.; за „клиент“ в Приложение № 1 към договор за куриерски услуги от 04.11.2014 г.; за „клиент“ в А. към договор за куриерски услуги от 04.11.2014 г. и за „клиент“ в Анекс към договор за куриерски услуги от 01.05.2015 г., са положени от едно и също лице, но това не е З. М. С.. Установено е също така, че ръкописните текстове и текстовете в графи „клиент“ в посочените документи, също не са написани от З. М. С.. От тази експертиза се установява също, че подписите в графа „за куриер“ в

Договора за куриерски услуги № Е986 СФС от 04.11.2014 г. и анекс към него от същата дата, действително са положени от лицето С. Т. Кастова, която се явява управител на [фирма]. Изводът, че З. М. С. не е подписвал и попълнил лично ръкописните текстове, съдържащи се в обсъдените документи се потвърждава и от изслушаната в настоящото производство експертиза.

По отношение на изплатените суми: подписите след ръкописно изписаните имена „З. М. С.“ в РКО № 0058771/01.02.2017г., № 0058933/02.02.2017г., № 0059101/03.02.2017 г., № 0059578/08.02.2017 г., № 0063248/14.03.2017г., № 0063747/17.03.2017г., № 0064249/22.03.2017г., № 0064725/27.03.2017г., № 0065168/30.03.2017г., № 0065666/04.04.2017г., № 0059310/06.02.2017г., № 0059439/07.02.2017г., № 0060380/15.02.2017г., № 0063104/13.03.2017г., № 0063384/15.03.2017г., № 0063580/06.03.2017г., № 0063944/20.03.2017г № 0064118/21.03.2017г., № 0064417/23.03.2017г., № 0064547/24.03.2017г, № 0064871/28.03.2017г., № 0065021/29.03.2017г., №

0065317/31.03.2017г., №0065516/03.04.2017г., №0065812/05.04.2017/05.04.2017г., № 0066117/07.04.2017г., № 0066279/10.04.2017г. 0066425/11.04.2017г., № 0066627/12.04.2017г., № 0066713/13.04.2017г., 0066885/18.04.2017г., № 0067042/19.04.2017г. и № 0067533/24.04.2017г не са положени от З. М. С..

Видно от направена справка в НОИ за регистрирани трудови правоотношения, съобразно Удостоверения от НОИ с изх. № 1030-40-490#1 от 11.03.2022 г. и № 1030-40-490#3 от 28.03.2022 г., съдът установява по безспорен начин, че З. М. С. не е сключвал трудов договор с [фирма], нито с някой от търговските му представители [фирма], [фирма] и [фирма], нито е бил осигуряван от тях. В процесния период същият е бил в трудово правоотношение с фирма „С.“. По отношение на физическото лице В. А. А., която според изслушаното в настоящото производство експертно заключение е изпълнила ръкописните текстове /съдържащи се в Договор за куриерски услуги, сключен на 04.11.2014 г., с клиентски № Е986 СФС между З. С. за клиент и [фирма] и в Приложение № 1 – двата анекса към договора/, съдържащи се в попълнените редове, свързани с имената и адресите на клиента, прием на фактури и плащания, адреси за кореспонденция, дати и email, е била последователно служител в [фирма], [фирма] и [фирма]. Тези факти могат да бъдат използвани в процедура по търсене на личната отговорност на това лице, очевидно представило се за З. М. С.. Що се касае за останалите две лица, които са заплащали сумите по процесните РКО М. С. С. и Р. С. Б. – същите, видно от издадените от НОИ

удостоверения, също както госпожа А., в дадени периоди от време са били служители на дружествата [фирма] и [фирма] /за господин Б./ и в [фирма] и [фирма] /за господин С./.

Неправилно отговорността бива прехвърлена от страна на оспорващия към търговските представители на [фирма]. Нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство, се установява неправомерно обработване на личните данни на господин С. от [фирма], [фирма] и [фирма] по отношение на сключения договор и анекси между З. С. и [фирма]. От оспорващия е изразено становище, че договорите се сключват от франчайз партньорите, а когато договърът пристигне в [фирма], ги проверяват и се подписват от изпълнителния директор. Видно от свидетелските показания на С. С. и на Т. Н. тази процедура се потвърждава. Свидетелят Н. в съдебно заседание е изяснила, че отговорност на всеки офис е да намери клиенти. Повечето офиси са на търговски представители, които са ангажирани да търсят клиенти, които пускат регулярно пратки. Когато се намери такъв клиент, се разпитва за вида на пратките, които ще праща и предполагаемият обем, който ще прави на месец, след това като информация се изпраща в [населено място] и се изготвя оферта. Когато офертата е приета, ангажимент на търговците е да изготвят договора. Има стандартен договор, по който плащането става по тарифа, има и приложение, на самите отстъпки се изготвя анекс, според Н.. Свидетелят сочи, че се изготвя от търговския отдел в [населено място] и в електронен вид се изпраща на съответния офис документите на клиента. В приложението се записвали всички данни на клиента. *Двата комплекта документи се подписват в съответния офис и след това се изпращали с [населено място] да се подпишат от директор.* Единият комплект се архивирал, а другият се пращал на клиента. Свидетелят Н. заявява още, че прекият контакт с клиента се осъществява от служител в съответния офис, който взема данните му от личната карта, когато се попълват и подписват документите. Както и КЗЛД правилно е установила, липсват обаче процедури по отношение на верифициране на лица, с които се сключва договор до 2018 г., а представените процедури, съгласно които се изисква документ за самоличност на лицето, са от 2018 г. В конкретния случай, именно управителят на [фирма] е поставил подписа си под договора, който е сключен със З. С.. [фирма] се явява администраторът на лични данни и именно той носи отговорността за действията на обработващите лични данни. Налице е неправомерно обработване на личните данни на З. М. С.. Предвид обстоятелството, че в конкретния случай не е налице нито една от хипотезите, посочени в чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД /отм./ се налага изводът,

че личните данни на С. са обработени от [фирма] за сключване на договор за търговско представителство в нарушение на чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД /отм./, без наличие на условие за допустимост на обработването. От страна на [фирма] са разписани и предоставени процедури, отнасящи се до сключването на договори за куриерски услуги, работни инструкции, план за работа с търговски представител, но въпреки тях е налице твърдяното от С. нарушение. Тоест въпреки взетите технически и организационни мерки, нарушение е било извършено.

По отношение на наложеното на жалбоподателя административно наказание следва да се има предвид, че КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 38, ал. 2 ЗЗЛД /отм./, съответно по чл. 58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 38, ал. 2 ЗЗЛД /отм./ са да даде задължителни предписания, да се даде срок за отстраняване на нарушението или да се наложи административно наказание. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б. „и“ на чл. 58, § 2 от регламента има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ или вместо тях, т. е. изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от посочените в б. „а“ – „з“ и „й“ принудителни административни мерки или да наложи глоба или имуществена санкция или да приложи и някоя от мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ съвместно с налагането на административно наказание по б. „и“. При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретния случай съдът намира, че правилно КЗЛД е приела, че в случая е приложима корективната мярка – административно наказание „имуществена санкция“. Установеното конкретно нарушение, което е довършено с акта на сключването на договора и е неотстранимо, поради което даването на срок за отстраняване е безпредметно. Нарушението, освен това, се явява неотстранимо. Дори и прекратяването на договора не би санирало

извършеното от [фирма] нарушение, тъй като същото е завършено и целта, за която са използвани данните в нарушение на закона, са постигнати. По отношение на размера на административното наказание следва да се има предвид, че от една страна размерът е индивидуализиран от административния орган съобразно степента на засягане на обществените отношения по защита на личните данни, както и е определен и мотивиран с обстоятелството, че за физическото лице са произтекли неблагоприятни последици, доколкото са използвани данни, които идентифицират и дават възможност за пряко идентифициране на лицето, от обработването на които данни са засегнати правата на един субект, за който са настъпили неблагоприятни финансови последици – наложило се е плащане на суми по договор, за който З. С. не е изразил волеизявление за сключване.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема така подадената жалба за неоснователна и недоказана и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и доколкото от процесуалния представител на ответника е претендирано присъждане на юрисконсултско възнаграждение, то жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, сумата в размер на по 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 48 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ППН-01-292/22.07.2021 г. на Комисия за защита на личните данни, в частта, с която: 1. на основание чл. 10, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД, жалба с рег. № ППН-01-292/20.03.2019 г., подадена от З. М. С. е обявена за основателна по отношение на [фирма], за нарушение на чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД /отм./ и 2. на основание чл. 42, ал. 1 ЗЗЛД /редакция ДВ, бр. 81 от 2011 г./ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева, на [фирма], в качеството му на администратор на лични данни, за нарушение на чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД /отм./, като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на КОМИСИЯТА ЗА

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.
Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: